

שיר לשולחן שבת ההכרזה

במנגינת "כי אשמרה שבת" / יצחק וינברגר

כי אֲשַׁמְרָה דָּף, דָּף, דָּף הַיּוֹמִי, אוֹת הַיָּא לְעוֹלָמִי עַד, בֵּינוּ וּבֵינִי
אֲסוּר לְפִסְפֹּס, גַּם לֹא בַדְרָכִים, גַּם בַּיּוֹם טוֹב, שְׁבֹתוֹת וְחֻגִים,
טוֹבָה הַיָּא מְכַל סְחוּרָה, מְדַבְּרֵי מְלָכִים, יוֹם יוֹם אֶהְיֶה בָּהּ,
וְתַחֲכַמְנִי.

כי אֲשַׁמְרָה דָּף, דָּף, דָּף הַיּוֹמִי, אוֹת הַיָּא לְעוֹלָמִי עַד, בֵּינוּ וּבֵינִי
בוֹ אֶמְצָא כָּל יוֹם, נוֹחַ לְנַפְשִׁי, הַחֵל מִיּוֹם רֵאשׁוֹן, עַד יוֹם שְׁשִׁי,
גַּם בְּשֹׁבֵת בוֹ, אֶהְיֶה בְּכָל כּוֹחִי, כָּכָה בְּכָל יוֹם, אֶנְצַל אֶת זְמַנִּי.

כי אֲשַׁמְרָה דָּף, דָּף, דָּף הַיּוֹמִי, אוֹת הַיָּא לְעוֹלָמִי עַד, בֵּינוּ וּבֵינִי
רַעֲיוֹן גְּדוֹל הֶגְהָה, רַבִּי מֵאִיר שְׁפִירָא, לְפָנַי מֵאָה שָׁנָה, בּוֹיְנָה
הַבִּירָה, הַסְּפִימוֹ אֶתּוֹ, כָּל גְּדוּלֵי הַתּוֹרָה, וְהַאֲדָמוֹר קָרָא,
לְמַדּוֹ כְּמוֹנִי.

כי אֲשַׁמְרָה דָּף, דָּף, דָּף הַיּוֹמִי, אוֹת הַיָּא לְעוֹלָמִי עַד, בֵּינוּ וּבֵינִי
הוּא רַעֲיוֹן נְשׁוּבָה, לְבַעֲלֵי בְּתִים וּמִתְמִידִים, בוֹ יִהְיֶה יַחַד,
זְקֵנִים וְיֻלְדִים, בְּכָל מְקוֹם בְּעוֹלָם בְּאוֹתָם מוֹעֲדִים, יַחְגְּגוּ כָּלָם
סִיּוֹם הַמוֹנִי.

כי אֲשַׁמְרָה דָּף, דָּף, דָּף הַיּוֹמִי, אוֹת הַיָּא לְעוֹלָמִי עַד, בֵּינוּ וּבֵינִי
מִי נִשְׁלָא יִצְטָרֵף תְּמִיד מְזָמֵן, אֲבָל עַל כָּל אַחוֹר, מְשַׁלְמִים
בְּמְזָמֵן, אֵל תֵּאמַר מְחָר, הַיּוֹם זֶה הַזְּמַן, נִלְמַד דָּף יוֹמִי,
אֶתָּה וְגַם אֲנִי.

כי אֲשַׁמְרָה דָּף, דָּף, דָּף הַיּוֹמִי, אוֹת הַיָּא לְעוֹלָמִי עַד, בֵּינוּ וּבֵינִי